

RUTEN SKIKLUB

ÅRGANG 54

DECEMBER 2021

Glædelig jul

Ruten Skiclubs Medlemsblad 2021

REDAKTION & LAYOUT

Therese Vedel

Tlf.: +45 60 15 12 51 - E-mail: thvedel@teliamail.dk

MEDLEMSADMINISTRATION

Michael Rolf Jacobsen

Tlf.: +45 45 76 00 23 - Mobil: +45 23 62 24 77

E-mail: michael@rolfjacobsen.dk

Bankkonto nr.: Reg. 1551 nr. 4162250

Forsidebillede: Arthur Bredli

Indholdsfortegnelse:

Forkvinden har ordet	3
Brev fra Berit	4
Generalforsamlingen	14
Status for hjemmesiden	17
Regnskab 2020	18
Bliv medlem af Ruten Skiklub	19
Rapport fra uge 3½ - 4 i Danmark	20
En alternativ skiferie på Ruten	22
Vinter i Danmark	27
Vinterbilleder	28
Rapport fra uge 8	29
Vulkaner, vandfald og varme kilder	30
Rapport fra Færøerne uge 24	35
Rapport fra Ruten og Flåm	38
Sommer billeder	41
Klip fra Frejas dagbog	42
Sommer annonce	44

RUTEN FJELLSTUES ADRESSE:

Ruten Fjellstue - N - 2658 - Espedalen, Norge

Telefon: +47 61 29 73 30 - Telefax: +47 61 29 73 21

E-mail: post@ruten.no - Internet: www.ruten.no

Forkvinden har ordet

Tekst af Therese Vedel

Atter skal vi bruge mundbind, og corona-passet har været i brug endnu længere. Måske håbede vi, at det var slut med pandemien, men nej. Alle har vi det sidste halvandet år måtte vænne os til nye måder at håndtere dagligdagen på. Meget arbejde er foregået hjemme ved computeren. Fester har været aflyst eller udskudt. Familie og venner har vi set meget mindre end normalt. Vi har ikke været på de samme ferier, som vi plejer. Da vi mødtes på Ishøj Vandrehjem, havde vi en forventning om, at det endelig gik mod normale tider.

For Ruten Fjellstue har situationen dog været langt alvorligere, fordi vintersæsonen forsvandt helt, årets vigtigste periode. Sommeren har været fin, men hård fordi huset var fuldt, men hænderne til at sørge for alle ting var få. Skiklubbens folk er også bedre gæster deroppe, fordi vi bliver en uge af gangen, og derved kræver mindre rengøring og mindre skift af sengetøj med mere.

Nu krydser jeg bare fingre for, at vi kan komme på vinterferie denne vinter. Det bliver næppe helt som, det plejer, men med coronapas og mundbind, sprit

og afstand. Det klarer vi nok. Bare vi kan være med til at holde modet oppe på Ruten.

Fra samfundets side er der ikke megen hjælp at hente, fordi alle indenfor samme erhverv er ramt. Det er heller ikke meget, vi kan gøre, andet end at holde vores vinterferie og måske sommerferie på Ruten, hvis det bliver muligt. Læs Arthurs sommerannonce. Det er en dejlig uge, hvad enten man kan klare meget eller lidt i fjeldet.

Til sidst tak for jeres fine indlæg om næsten alt andet end skiferie. Jeres historier er nødvendige for, at dette kan blive et læseværdigt blad.

Ishule i Helvete

Brev fra Berit

Kjære Ruten-venner,

Takk for sist – om det er kun et par måneder, eller to år!, siden vi så hverandre. Det er en merkelig følelse å skrive brev nummer to med Corona og Covid 19 som bakteppe. Det hadde jeg aldri trodd da jeg skrev mitt brev forrige år. Jeg ser at jeg skrev som om dere alle skulle komme opp på vinterferie som normalt etter nyttår! Det var en meget hård omgang vi fikk der, da uke etter uke ble avlyst siste vinter.

Berit på snesko i Helvete

Vi fikk smellen allerede i november, strenge smitteverntiltak i hele landet og spesielt i Oslo, som resulterte i at alt ble avlyst av selskaper og idretts weekender før jul. Vi brukte tiden på rydding og

forsiktig oppussing rundt omkring. Litt usikkerhet hadde vi, men først og fremst for Nyttårgjestene, vi hadde gode bookinger, og håpet på det beste. Vi fikk nytt teppe i spisesalen, nye bord på plass. Vi fikk også noen gode bake dager, med gode venner på Dalseter og med familien. Ellers ble det veldig stille, da vi ikke kunne reise noen steder og heller ikke kunne ta imot besøk eller gjester. Heldigvis fikk vi hyggelig besøk av både våre drenger og Guri med familie til jul. vi hygget oss meget med bål og grøtspising ute, og tradisjonsrik julefeiring. Badestampene ble innviet 2.juledag, med snøbad, som seg hør og bør. Skiturer ble det selvfølgelig også, de unge gikk på toppen av Ruten på randonee ski.

Nyttår

Til nyttår fikk vi nesten fullt hus, det var strenge smittevernstiltak, alle måtte holde god avstand hele tiden, de som satt sammen på bord i spisesalen, måtte også sitte sammen på reservert bord i peisestuen, og ikke blande seg med andre gjester. Alle fikk en tid de skulle komme til morgenmat, og lunsj ble servert på tallerken. Det gikk fint. Så fint at flere av siste års gjester har bestilt igjen til Nyttårsfeiring i år. Derfor har vi gode bookinger til nyttår i år. Og danskene har meldt seg på, heldigvis- vi gleder oss!

Vinter 2021, den vil vi helst bare glemme. Det er vanskelig å sette ord på hvordan det var og hvordan vi hadde det. I januar trodde vi på åpning til 1.februar, så ble det håp om åpning til uke 8 og 9, men restriksjonene bare fortsatte og fortsatte, grensen var og forble stengt. Det som ble vårt lyspunkt var at vi hadde slik en strålende fin vinter, masser av snø, og kulde og flott, flott vær med mye sol i januar og februar. Vi fikk gått riktig meget på ski. Vi innså jo at vi ikke kom til å få noen danske gjester. Det vil si noen tok ikke nei for et nei. Sofie og Flemming tok et langtidsopphold i en av våre hytter, med 10 dager karantene først, hvor de

satt og hadde arbeide med seg, som et hyttekontor. Deretter vinterferie, og til slutt en uke hyttekontor igjen. Det var helt fantastisk at de faktisk gjorde det. De hjalp oss virkelig å holde motet oppe.

På tur i Helvete

Vi fikk også en flott tur til Vesle gruva og Helvete med dem sammen med våre «ansatte». Jan, vår trofaste medarbeider var jo her, Kalle-kokk, opprinnelig fra Finland, bodde hos oss siste vinter, da han ikke kunne komme hjem pga innreise-restriksjoner til Finland. Vi vår også så heldig å få en dansk pike, Anna, som heller valgte å bo her oppe i fjellet og gå på ski i stedet for å være hjemme i Ålborg. Litt jobb ble det også på henne. Vi ble en fin liten flokk. Grethe på Dalseter hadde også en liten flokk ansatte boende, da

de også valgte å være her oppe i stedet for hjemme i Danmark. De unge hadde det fint sammen, gikk på ski, hadde filmaftener, overnattingsturer til Elgtårnet og Tunebu!, de følte at de hadde mere frihet her enn hjemme.

Tidlig i januar fikk jeg spørsmål om jeg kunne hjelpe til med rengjøring på skolen i Skåbu. Jeg synes det var trist å være her hjemme uten gjester, og med dårlige utsikter til å få gjester i januar, så jeg sa ja, og tenkte det blir morsomt et par uker som vikar. Nå viste det seg at det var en stakkars dame som ble langtidssykemeldt. Så jeg ble hengende, og da vi fikk avlyst februar også, så sa jeg bare ja til å fortsette, så det ble en 60% stilling på meg hele vinteren, og våren med. Det var jo ikke arbeidet som fikk meg til

å fortsette, men meget gode kolleger som jeg så ville få en vanskelig hverdag dersom jeg sa nei. Det var så fint å se og snakke med alle barna, og snakke med noen andre mennesker som ikke var så berørt av nedstengningen som vi var, det ble et pusterom fra elendigheten.

Vi hadde etter hvert litt håp om å få noen norske vinterferie gjester i uke 8 og 9, men det ble ikke til så mange.

Reiserestriksjonene var meget strenge i Oslo området, så det var ikke mange som reise på ferie utover at de besøkte sine egne hytter. Vi hadde litt familie og venner som gjester, og noen få andre norske som hadde vært hos oss før. Vi takker uansett de som besøkte oss og forsøkte å holde motet oppe og forretningen i gang.

Arthur og Arnt kunne ikke kjøre så mange skiløyper som vanlig, det var jo ingen penger å kjøpe drivstoff for, når hverken Dalseter eller vi hadde gjester. Men løypene ble holt godt i alle weekender, slik at alle de som har hytte i vårt område kunne nye dager på ski i flott vær. Våre hyttenaboer forsto også at de måtte bidra med penger for at løypemaskinene skulle kunne gå, så noen betalte villig inn til Skisenteret for at dette kunne la seg gjøre.

Freja på tur med Berit

Vi hadde også mye arbeid med regnskap som hele tiden skulle sendes inn til myndigheten for at vi skulle få små beløp til hjelp med de faste kostnader, som forsikring, el-regning, internett, og slike ting. Vi fikk hele tiden litt, men det ble meget små

beløp, i de kaldeste månedene dekket ikke beløpet vår el-regning en gang.

Arthur som satt og jobbet med dette, kjente ekstra godt på frustrasjonen over alle regninger som kommer og kommer og alle inntektene som bare ikke kom....

Is klatring i Helvete

Heldigvis valgte vi å gå inn i et arbeid med å bli Green-Key bedrift, slik at han også kunne gjøre noen som ble en meget positiv og oppløftende jobb. Et stort arbeid er det, spesielt i starten, men det er også en kontinuerlig prosess. Green-Key er en internasjonal miljøsertifisering for overnattingsbedrifter. Det går på bærekraft i bedriften. Dette er noe av hva det innebærer:

Som gjest på en Green Key sertifisert virksomhet kan du være sikker på at overnattingsstedet har gått langt for å sikre at oppholdet ditt er så komfortabelt og hyggelig som mulig, samtidig som det jobbes kontinuerlig for å minimere miljøpåvirkning.

Som innebærer alt fra opplæring av ansatte, til bevisste innkjøp av varer, bruk av el, vann og fossilt brennstoff. At vårt Co2 avtrykk skal være så lite som mulig. Vi fikk vårt merke og diplom rett før vi skulle åpne for sommeren, og er stolte og glade over det. Arthur gjorde en meget stor og god job med dette i vinter.

Bingsbu restaureres

Det verste med vinteren var at

vi hele tiden trodde på at det skulle bli åpning. Vi tenkte at bare vi kommer til februar, så blir det bedre, så tenkte vi at ja men til mars, da kan vi åpne, og vi va sikre på at vi skulle ha skolebarn fra Odense i uke 12, men nei, det ble selvfølgelig avlyst, grense var og forble lukket. Derfor var det uforutsigbarheten som var

Bingsbu næsten nyt!

verst. Det at håpet gang på gang ble knust. Vårt siste håp var Påsken. Meget gode bookinger lovet godt, men ettersom smitten bare ble verre og verre, kom avbestillingene, ingen ville ta sjansen på hotell opphold. Vi fikk meget strenge lokale smittevernregler, med munnbindbruk til og fra stuer og spisesal, ingen alkoholserving, og 2 meter avstand til alle du ikke bodde sammen med, var vi

på nippet til å stenge, men vi valgte å holde åpnet for de som ønsket å komme. Det ble ingen suksess, for oss, men vi tror gjestene hygget seg tross alt. Vi fikk et par riktig gode grill lunsjer utenfor, det var høydepunktet for alle.

Med Påsken vel overstått, tok en betydelig mindre rengjøring enn vanlig, og lukke ned, alt av møter og selskaper, konfirmasjoner, fødselsdager etc. ble avlyst. Arthur og Arnt med Bjørn som byggherre pusset opp Bingsbu i april. En lenge tiltrengt renovering var på sin plass. Det ble nye vinduer, ny dør, og en nesten hele Bingsbu fikk nytt panel utvendig. Det ser så fint ut!

Berit i Telemarken

Vi trengte til luftforandring og luft under vingene, etter en psykisk dårlig vinter, var vi så

heldig og fikk låne Guri og Tom-Erik sin hytte/sommerhus som de har ikke så langt fra hvor de bor. Det ligger på Telemarkskysten, Norges Riviera. Vi reiste fra snø og slaps til sol og forår den 12.april. det var helt vidunderlig.

Vi hygget oss i sommerhuset, gikk mange gode turer på Kyststien både sydoover og nordover. Hadde besøk av Jon-olav og hans kjæreste, Kavi, de bor og studerer i Bø i Telemark, kun en times kjørsel fra sommerhuset. Vi var inne i byen hos Guri og familien, og de kom ut til oss på middag det er kun 45 min å kjøre for dem. Vi hadde 10 flotte dager i korte bukser med masser av sol! Det var som en vitamininnsprøyting. Vi måtte jo hjem på et tidspunkt og reiste til fjells igjen den 24.april, og var på ski den 25.! slik fikk vi virkelig merke kontrastene i vårt langstrakte land!

Med april så varm og deilig, var vi forberedt på at mai kom med snø og kulde, og ja det stemte, da vi skulle feire 17.mai, måtte vi ty til stekeovn i stedet for grill da vårt årlige festmåltid med våre venner på Dalseter skulle forberedes. Vi har tradisjon for å helsteke et lam på grillen. Men det var ikke vær til det i år. Vi

hygget oss, og lammet smakte fortreffelig, også innendørs. Den helt store feiring ble det heller ikke i år, men korpsmusikk og god mat hjelper på stemningen.

Vi så frem til å åpne fjellstuen til pinse 2021. Det ble ikke så mange som vi håpet på, men noen gjester fikk vi, så da var vi i gang. Og siste weekend i mai, da var det booket bryllup! Det gledet vi oss virkelig til, tenkt å få arranger selskap igjen, glade mennesker som feirer kjærligheten, bedre kunne det ikke bli. Vi var så spente på hva vi fikk lov til, det var fortsatt meget strenge regler for selskaper. Kun 20 gjester, og 1 meter i mellom hver gjest ved middagsbordet som ikke kom fra samme hus. Det gikk fint. Weekenden kom med høy sol, +22 grader og et flott brudepar som ble feiret av sine nærmeste. Det var en lettelse og stor glede både for oss og gjestene. I juni hadde vi gjester hver weekend og også noen i midtuke, det var oppløftende.

Vi fikk også tid til en tur til det aller Nord-østligste Norge, Kirkenes. Flott tur med Arthurs bror og hans kone. Fra 2.-6.juni. De hadde sin yngste datter på verneplikt tjeneste ved den russiske grensen. Det var så spennende å besøke punktet der Norge, Finland og Russland har

felles grense, Treriksrøysen.

**Berit og Arthur bader i den iskolde
Varangerfjord**

Vi hadde det flotteste vær, med +25-27 grader, så langt mot nord, det hadde vi aldri forestilt oss. Vi badet! både i Barentshavet og i Varangerfjorden, det var kalt, men forfriskende, og vi kunne

ikke la være, når sommeren nå kom så beleilig. Gang på gang får vi overraskelser i dette vårt langstrakte, fantastiske land. Det er så flott å være på tur i Norge. Stadig nye steder og opplevelser som målbinder oss. Vi anbefaler det varmt.

Jan hygger sig med de lokale får

Etter hård innsats og mye bekymring rundt å få nok ansatte til sommersesongen, fikk vi heldigvis på plass både renholdere, servitører og en kjøkkenhjelper til meg. Vi var også meget spente på om vi kunne få vaksinen før vi skulle i gang med en travel sesong. Vi har heldige og fikk 1 dose den 20.juni, jubelen var stor og vi var klare for innrykk til julimåned. Dessverre ble det nok en skuffelse, da alle de danske barnefamiliene ikke

kunne komme, da barn uten vaksine måtte sitte 3 dager i karantene før de kunne feriere normalt, det er jo uholdbart når man skal gå og farte rundt på ferie. Igjen ble det en del avbestillinger, men vi fikk heldigvis gode bookinger av norske gjester og etter hvert kom det også mange fullvaksinerte dansker, svensker, og tyskere. Vi begynte å tro på en normal hverdag igjen. Det ble travelt og godt. Været var på vår side, solen skinte for det meste og vi hadde glade vandrere, syklistere og padlere på besøk.

Ned fra Ruten

Vandreferien i uke 29. var fullbooket, men dessverre noen frafall på grunn av manglende vaksinerings fikk vi også der. Nå, det ble en meget vellykket uke

for dem der var der. De som ønsker å melde seg til vandreferie med Ole og Arthur som guider neste sommer, finner dere den på vår hjemmeside, det blir uke 28 sommeren 2022.

Peer Gynt festivalen var tilbake, selv om de kun måtte ha halvfulle forestillinger, med 1000 publikummere på hver forestilling. De løste det med å utvide festivalen med 6 forestillinger. Slik at vi startet en uke tidligere enn vanlig, med premiere den 23. juli, slik at vi startet midt i sommerferien, det ble to meget anstrengende og krevende uker. Vi hadde to middager hver dag, og Arthur kjørte selv gjestene til forestillingen med lånt minibuss. Jeg tenkte på et tidspunkt at nå går det ikke lenger, men heldigvis, vi holdt ut til 8.august.

da var vi glad det var over.

Og vi kunne igjen konsentrere oss om våre «vanlige» gjester. Vi hadde gode bookinger utover i august, selv om det ble stillere midt i uken da skolene startet ca 15.august. Weekendene var godt booket, alle ville ut og feire fødselsdager, jubileer og barnedåper og bryllup, så vi fikk en meget god efterårs sesong.

Efterårsfarver

Og ikke minst, vi fikk en hel uke med fullbooket Dansk Vandrerlaug gruppe midt i september. Det var pur glede.

Vi avsluttet sesongen med gjester til Skåbu Fjellmaraton 2.oktober. Flott arrangement med mange deltagere, over 400 påmeldte, og 360-370 som gjennomførte en av de 4 distanser 7,5km, 21 km, 42 km og ultra som er 57 km! Vi

kommer til å lage et program for de som ønsker å delta neste år. Bare kontakt oss for informasjon, og det kommer etter hvert et program på hjemmesiden vår. Vi hadde gjester ut uke 40. deretter pakket vi koffert og satte nesen mot Danmark, vårt andre fedreland. Vi gledet oss i flere uker. Spesielt til å se dere alle, som kunne delta på generalforsamlingen den 10.oktober, men også til å ha litt fri, sitte i timevis å spise frokost, se på byen, og folkene, nyte at verden er på veg tilbake til den nye normalen.

Kjære alle: Vi ønsker dere alle en god travel advent og en Gledelig, fredelig Julehøytid og en fantastisk fest til nyttår 2022! Velkommen opp til vinter og snø!

Referat af generalforsamling 2021

Referent: Svend Gundestrup

Dagsorden for generalforsamlingen:

1. Valg af dirigent.
2. Formandens beretning v/Therese Vedel
3. Sidste nyt fra Ruten v/Berit
4. Nyt om hjemmesiden
5. Kassererens beretning
 1. Fastlæggelse af kontingent
6. Valg af bestyrelse og redaktion
 1. Udpegning af ugeskribenter
7. Valg af revisor
 1. Valg af revisor suppleant
8. Indkomne forslag fra medlemmer eller bestyrelse
9. Eventuelt

Ad 1: Ole Bertelsen blev valgt, og alle var enige om at generalforsamlingen er lovligt indkaldt.

Ad 2: Therese Vedel startede med at læse op af foreningens vedtægter. § 1: Ruten skiklub er en ideel og selskabelig forening for trofaste venner af Ruten Fjellstue i Espedalen, Norge. Skiklubbens fornemste formål er at skabe et godt og frugtbart samarbejde mellem Ruten Fjellstue og fjeldstuens venner til gavn og glæde for begge parter samt at udbrede kendskabet til fjeldets regler.

Hun var ked af at sidste generalforsamling måtte afholdes uden Berit og Arthur på grund af de mange Corona ændringer. Vi har alle været bekymret for Rutens fremtid og har savnet vores ophold deroppe.

I maj kunne vi ikke afholde vores planlagte generalforsamling, men valgte at flytte den helt til d. 10. oktober, for at kunne få Berit og Arthur med.

Ad 3: Berit var glad for at verden atter er åben. Det sidste halvandet år har været langt, men i sommer var der åbent igen, og det har været en travl sommer. Der har været mange corona restriktioner, og også med kort varsel med hensyn til måltiderne. Ingen

buffet, men lunch ved bordene. I 2020 var det slemt og det blev endnu værre i 2021. Berit har været på corona job på en skole siden januar, da fjeldstuen skulle være lukket helt frem til 12. juni.

Det har været mærkeligt for dem at kunne gå på ski i februar helt alene i fjeldet.

Det værste har været usikkerheden. Gudbrandsdalen havde indført de strengeste restriktioner i hele Norge. 2 meters afstand mellem folk og mundbind alle steder. Påsken blev brugt til udendørs servering på grund af ændrede krav, meget positivt.

Norge åbnede først for 14 dage siden, og det blev fejret med champagne. Der har været en del vandreture i sommer.

De ser frem til vinteren med besøg af danske gæster. Dejligt at der allerede er udsolgt i flere uger.

De håber på en god vinter uden regn eller is. Blå Swix, sol og masser af nysne.

De må passe på økonomien, men alle kan glæde sig til nye badebænke, nye borde og gulv i spisesalen. Der er fortsat en masse små projekter og forbedringer på vej, men der lang ventetid på håndværkere i Norge.

Ad 4: Svend Gundestrup fortalte om hjemmesidens opdatering til Joomla 4.0 og at der er omkring 22.000 besøgende. Der er masser af indbrudsforsøg, men uden held.

Ad5: Michael Rolf Jacobsen fortalte, at der ikke har været de store udgifter i år. Vi slutter med et overskud på ca. 2000 kr.

Ad5.1: Kontingentet fastholdes på 140 kr.

Ad6: Bestyrelse og redaktion består af Michael Rolf Jacobsen, Svend Gundestrup, Anne Skodborg og Therese Vedel. Maria Skipper blev valgt ind.

Bestyrelsen fungerer stadig som redaktører. Michael tager sig af annoncer. Svend er teknisk support. Therese laver opsætning, og Anne og Maria tager sig af indsamling.

Ad 6.1: Følgende uger blev dækket: uge 4,5,6,7,8,9,10, 11 og 12. De øvrige må vente med stillingtagen.

Ad7: Ole Bertelsen blev valgt som revisor.

Ad7.1 Rasmus Bugge Jensen blev valgt som revisor suppleant.

Ad8: Bestyrelsen foreslår to vedtægtsændringer:

I §3.1 "Ruten Skiklub afholder hvert år den 1. søndag i maj en generalforsamling på et værdigt sted i Danmark."

Ændres til:

"Ruten Skiklub afholder hvert år første søndag i maj en generalforsamling på et passende sted i Danmark."

I §3.3 "Bestyrelsen bestemmer selv sine arbejdsgange og fastlægger et værdigt sted for generalforsamlingens afholdelse."

Ændres til:

"Bestyrelsen bestemmer selv sine arbejdsgange og fastlægger et passende sted for generalforsamlingens afholdelse."

Ændringerne blev vedtaget.

Ad9: Eventuelt

Konkurrencen blev i år forestået af Peter Langvad, der var trådt til under Ritas sygdom. Konkurrencen blev vundet af Stine Jensen.

Berit med konkurrencevinderen Stine Jensen og sønnen Skjold

Status for hjemmesiden

Tekst af Svend Gundestrup

Foto af Arthur Bredli

I skrivende stund har 191.650 været inde og besøge hjemmesiden siden dens start tilbage i 2006, - for 1 år siden havde der været 172.903 besøgende.

Desværre mangler der nogle billeder fra vinteren 2013+2014, så hvis du/I ligger inde med nogle, så send dem til webmasteren. Der er også uploadet 123 fotos i 2021 (Generalforsamling samt Sommer billeder).

Hjemmesiden er lige flyttet til en ny server (som er hurtigere med NVMe bl. a). Der er sket løbende opgraderinger af hjemmesiden, ikke kun sikkerhedsmæssigt, men også i forhold til optimering af hastighed. Jeg vil igen opfordre alle til at indsende ideer, materiale, billeder eller lignende til webmasteren, så hjemmesiden fortsat kan vokse.

<https://www.rutenskiklub.dk>

Regnskab for 2020 ved Michael Rolf Jacobsen

Resultatopgørelse for perioden 01-01-2020 til 31-12-2020

	2020	2019
Indtægter		
Kontingent	6.715,00	6.745,00
Jubilæumstur	0,00	0,00
Årsmøde	7.350,00	7.630,00
Annoncer	0,00	1.000,00
Forudbetalte kontin- genter	110,00	695,00
Indtægter i alt	14.175,00	16.070,00
Udgifter		
Gebyrer Danske Bank	300,00	300,00
Fastelavn på Ruten	0,00	0,00
Medlemsblad	3.895,00	3.792,00
Gaver til generalfor- samling	0,00	0,00
Årsmøde	7.689,00	6.060,00
Bestyrelsesmøder	0,00	0,00
Jubilæumstur	0,00	0,00
Årsmøde		
Diverse	190,00	0,00
Udgifter i alt	12.074,00	10.152,00
Resultat af årets drift	2.101,00	5.918,00
Balance pr. 31-12-2020		
Aktiver		
Kontant	1.603,50	1.373,50
Bankkonto	20.707,14	14.961,14
Aktiver i alt	22.310,64	16.334,64
Passiver		
Skyldige beløb	3.875,00	0,00
Egenkapital	18.435,64	16.334,64
Passiver i alt	22.310,64	16.334,64

Bliv medlem af Ruten Skiklub

Det er ikke svært at tegne et familiemedlemsskab i Ruten Skiklub: Man skal blot indbetale **140 kr.** til kassereren på bankkonto nr.:

Reg. 1551 konto nr. 4162250.

Husk at opgive navn, adresse samt mailadresse.

Og hvad får man så ud af det? Jo, alle medlemmer får tilsendt årsskriftet Ruten Skiklubs medlemsblad med nyheder fra fjeldstuen, ugerapporter, spændende indlæg fra vinter og sommer. Her kan man så selv hente inspiration til ferien, såvel vinter som sommer.

Desuden får man adgang til årsmødet som altid finder sted den første søndag i maj. På årsmødet er der en seriøs dagsorden og en fornøjelig konkurrence, med fine præmier blandt andet fra fjeldstuen.

Kontingent for 2022

er 140 kr.

Indbetaling bedes foretaget via homebank reg. nr. 1551 konto nr. 4162250

Betalingsfristen for medlemmer er

15. januar 2022

Rapport fra uge 3½ -4

Tekst og foto: Lilian Andersen

Det er en svær opgave at skrive om en vinterferie, som ikke blev holdt. Alle de gode ord som ski, løjper, fjelde, sne og is kan næsten ikke komme i anvendelse. For første gang i mange år var vi ikke af sted på skiferie. Hverken på Ruten Fjellstue eller konkurrerende steder. Norge var lukket land i skisæsonen 2021.

Sti ved Haraldsted sø

Det begyndte ellers så godt med at få grønt lys af chef og kolleger til de sædvanlige halvanden uge lige i kølvandet på årsafslutningen, som altid trækker tænder ud og gør december til en hæsblæsende måned, hvor julehygge er nærmest ikke-eksisterende, og juletravlhed betyder tal, omposteringer, rapporter og endeløse rykkere i stedet for jule bag og julepynt. Til gengæld plejer januar at væ-

re en hyggelig måned, hvor min mand Alex og jeg starter det nye år med at se frem til, at vi snart skal på halvanden uges ferie i den lille hytte på Ruten Fjellstue. Men ikke i 2021.

Da Danmark lukkede ned pga. corona i marts 2020, havde vi heldigvis friske ferieminder fra Ruten Fjellstue, og vi havde en tro på at vende tilbage som vi plejer året efter. Men som vi alle ved, gik det ikke sådan. Vi mærkede tendensen allerede i efteråret, hvor smittetallene steg igen efter en relativt udmærket sommer, hvor danskere havde holdt ferie i Danmark, svenskere i Sverige og nordmænd i Norge. Alex og jeg nåede aldrig at bestille den lille hytte, for vi turde ikke tro på, at landegrænserne ville åbne, så længe smittetallene kun gik opad, og der endnu ikke var nogen vaccine.

Lidt januarferie blev det dog til: jeg beholdt de 3 dage i uge 3, og så fik jeg resten udsat til foråret. Alex har det lidt nemmere med administration af ferie: han er pensionist og skal ikke spørge nogen om lov til at holde fri i et afmålt antal dage.

Det er lidt begrænset, hvad man kan foretage sig af sightseeing, når det meste af landet er lukket ned – men naturen er jo altid lige uden for,

når man bor på landet, som vi gør. Der er ganske dejligt på Midtsjælland, også i januar. Der er højt til himlen, og der er selvfølgelig forskel på en spadseretur ved Haraldsted Sø og en skitur på Ronja-løjpen, men begge dele er forfriskende, og vi kan blive helt "høje" efter en god tur i luften, hvad enten den er dansk eller norsk.

Øvej ved Gyrstinge sø

Det var vist ikke lige præcis i uge 3, at der faldt sne i Danmark, men snevejr fik de fleste danskere oplevet, kan jeg da huske. For at illustrere, at en gåtur på Midtsjælland kan byde på vintervejr, tog jeg et par snebilleder i januar/februar 2021, fra Allindemagle ved Gyrstinge Sø og fra "løjpen" ved Haraldsted sø.

Hvis navnet Haraldsted virker en smule bekendt, er det fordi nogle måske husker fra historietimerne i skolen, at kongen Knud Lavard blev myrdet af sin fætter Magnus tilbage i 1131.

Det betød, at Knuds søn Valdemar den Store var faderløs allerede da han blev født. Knud Lavard blev senere kåret til helgen. En skov i nærheden har det drabelige navn "Myrdeskov".

Geografisk ligger disse steder i bekvem cykelafstand fra Ringsted, og vejene er kuperede, stille og cykelvenlige (også i januar), så snart man slipper væk fra hovedvejene. Vil man besøge Sjællands højeste "bjerg" Gyldenløveshøj (125,5 m) ligger det kun få kilometer derfra, og opstigningen på cykel sætter god gang i pulsen. Man belønnes dog ikke med meget udsigt, for det er i midten af et skovområde.

God fornøjelse – hvis I skulle komme på de kanter.

En alternativ skiferie på Ruten

Ugerapport fra uge 3,4,5,6,7,8 og 9

Tekst og foto: Sofie Schøichts

Det var en våd januar eftermiddag. Flemming og jeg lå på knæ i pløje i vores indkørsel i sommerhuset. Vi trænede snekæder.

Kæder på bilen

Kort forinden var vi blevet ringet op af Norsk Rejsebureau med beskeden om, at vi ville få returneret vores betaling for skiferien til Ruten Fjellstue. Det er nok første og forhåbentlig sidste gang, jeg har været så trist over penge der tikkede ind på kontoen. En ny tanke spirede, da jeg kunne forstå, at det var de 10 dages karantæne, der spændte ben for at sende os på ferie. Hvad nu om vi rent faktisk selv

kunne køre til Norge og tage 10 dages karantæne i en af Berit og Arthurs hytter...? Vi havde begge arbejdet hjemme under det meste af corona, og vores arbejdspladser var dybest set lige glade med, om vi sad i vores sommerhus og arbejdede eller i en hytte. Så nu trænede vi snekæder!

Udrejse og udfordringer

Vores rute var givet på forhånd. Det var nemlig ikke en mulighed at køre gennem Sverige. Oslo-færgen var indstillet og fly var heller ikke en mulighed for os. Så det blev en tur op gennem Jylland en tidlig morgen for at nå afgang fra Hirtshals mod Larvik. De sidste dage havde vi nøje fulgt hver eneste lille pip

Vi krydser fingre for at komme ind i Norge

fra både Udenrigsministeriet og Utenriksdepartementet.

Vores lille eventyr kunne blive stoppet hvert minut, hvis Norge

lukkede grænsen, men som det så ud netop nu, kunne vi rejse ind i Norge med en negativ covid test, en indrejseregistrering og en formular fra Berit og Arthur om, at hytten var egnet til karantæne for to personer fra samme husstand, og at vi kunne få forsyninger af mad i de første 10 dage. Alligevel var vi lidt spændte, da vi skulle passere grænsen. Vi skulle igennem yderligere quicktest og PCR-test, samt et lille forhør hos grænsepolitiet, der venligt vinkede os videre med et "Kos dere på hytte". Pludselig var der ikke andet end små 400 km mellem os og Ruten. Stemning i bilen var høj, men blev hurtigt afløst af koncentration, da nye udfordringer var ved at hale ind på os; "ekstremvejret Frank", en snestorm.

Verdens bedste hjemmearbejdsplads

Kort før midnat trillede vi ned ad bakken til Ruten, kun et par timer før "Frank". Ruten lå helt musestille med mørke ruder, men så kom en logrende Freja os i møde, og Arthur kom efter og bød os velkomne. Han havde fundet vores ski frem fra skihotellet. Det var ret nemt, for, som han sagde, jeg var en af de sidste gæster, der rejste hjem sidste år efter mit stuepigeeventyr, da Corona satte ind i marts.

Lyset var tændt i vores hytte 302, varmen stod på glohed, og Berit havde sat friske tulipaner. I køleskabet lå varmrøget Sik og Heidalsprim til natmad – Berit kender sine gæsters laster! Missionen var lykkedes, og dagen blev sluttet af med en velfortjent godnat øl.

Første dag på hjemmekontoret i 302

De næste dage rasede "ekstremvejret Frank", men vi var lykkelige og lige glade i verdens bedste hyttekontor.

Middagen hentes

Middag — der er ikke gået på kompromis med kvaliteten

Hver aften fik vi en kasse med 3-retters fra Berits køkken, og heldigvis blev Norges skjenkestopp hurtigt ophævet, så vi også kunne støtte Arthurs bryggeri lidt. Ugen efter lukkede Norge grænserne for al indrejse.

Endelig ferie

Efter 10 karantænedage kunne vi se frem til to ugers planlagt ferie. De lange arbejdsdage ved hyttekontorets computerskærme blev erstattet af lange dage på

ski. Man må sige, at vi havde sporene for os selv, og havde vi vidst, at solen ville fortsætte med at stråle fra en skyfri himmel de næste mange uger, havde vi nok taget den lidt mere med ro til en start.

I år havde vi tid til at prøve nye anbefalelsesværdige løjper ved Skåbu på både Gråhøj og Skarrafjell. Vores eget løjpenet var

Der har ikke været mange før os i de flotte spor

også blevet udvidet med en vidunderlig lille stikvej, som hurtigt blev døbt Solskinsløjpen ved Langtjønne. Det blev også til en overnatning i elgtårnet i minus 30 grader. Vi kunne akkurat holde det frostfrit i sovekabinen!

En del af familien Ruten

Det var et meget privilegeret liv på Ruten, hvor vi havde to servitører, to kokke, en brygger og løjpermaskinefører bare til os to, det meste af tiden. Vi blev selvfølgelig hurtigt en del af Ruten-

familien, og vi spiste sammen alle syv, når der ikke var andre gæster i spisesalen.

Arthur og Berit i løjpen

Rutenfamilien i Helvete

På snesko med Rutenfamilien

En dag inviterede Arthur hele "familien" på sneskotur til gruver samt Helvete. Det var en meget smuk og uberørt naturoplevelse med en vidunderlig lydkulisse bestående af Berits kvindrende latter, der blandede sig med kokken Kalles finske eder og forbandelser, da vi skulle op fra Helvete igen.

Hvorfor stoppe, når legen er så god?

To ugers pragtfuld ferie lakkede mod enden, men hvorfor rejse hjem til Danmark, når nu vi havde hele hjemmekontoret med. Vi besluttede at blive og pakke kontoret ud igen. Det blev til yderligere tre gode uger med lange arbejdsdage, brudt op af gode skiture i solen i frokostpausen.

Vores livs frokostpause

Den dag vi mindst ventede det og det sted, hvor vi mindst ventede det, skete det pludselig. Midt i løjpesporet mellem Tømmerløjpen og Hulderbu, stod en stor elgko og bag hende en kalv. De sprang videre over løjpen og ind i skoven hvor de forsvandt lige så lydløst og elegant, som de var dukket op. Sikke nogle sekunder, det var vist vores livs

frokostpause!

Hjemmearbejde i fuld sol på kontoret i 302

De sidste dage på Ruten var lune og solrige. På Bingsbu målte termometeret 20 plusgrader (i solen) og lyng og myr var begyndt at stikke op rundt omkring på Sprenpiggen.

Vi sluttede af i stor stil med at fejre Flemmings fødselsdag på Ruten, med alt hvad dertil hører. Der var fremtryllet gaver til fødselaren på morgenbordet, og til aften var den helt særlige norske specialitet, Rakkfisk, på menuen, efterfulgt af lagkage med et gevaldigt festfyrværkeri. Prikken over i'et var en tur i den nye flotte luksusbadstamp.

Nu hørte vi rygter om forårstemperaturer hjemmefra. Så efter 1½ måned på Ruten, man-

ge hundrede kilometer på ski, og et uvist antal liter af Arthurs hjemmebryg vendte vi næsen hjemad i starten af marts, til begyndende forår i Danmark, test og 10 dages isolation.

Fødselsdagsmorgenbord

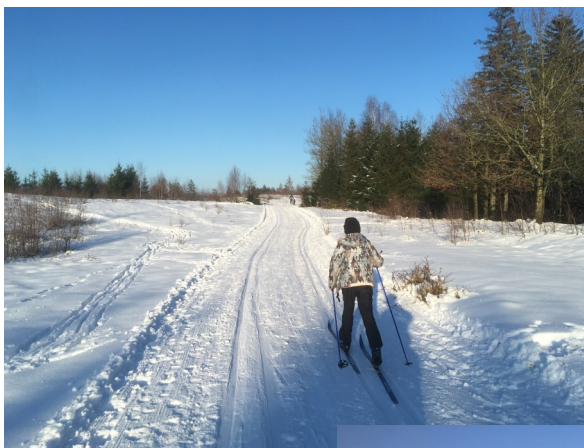
Vi glæder os til at se jer igen

Det var selvfølgelig en stor oplevelse af have Ruten helt for sig selv, at møde Arthur, Berit og Freja på ski i højsæsonen og at spise sammen, som en lille familie. Når det er sagt, så ønsker jeg aldrig, at det må ske igen. Vi glæder os til at vende tilbage til Ruten og til at spendere både sommerferier og vinterferier og belønne Arthur og Berits udholdenhed og møde alle jer andre, som vi manglede i år.

Vinter i Danmark 1

Tekst og foto af Mads Koue

Heldigvis var det i vinteren 2021 muligt at løbe på ski i Danmark. Jeg har nok aldrig fulgt så intenst med i sneprognoserne før! Fyn fik en del sne, men endelig kom det også til skovene nord for København. Så snart sneen havde lagt sig væltede det ind med snemel-dinger og løjpeopdateringer! I Gribskov blev der kørt løjper op, og i starten af januar kørte Storm og jeg derop. Der holdt utrolig mange biler langs skovvejene. Vi har aldrig set så mange langrendsløbere i

skoven før! Det var næsten underligt at se så mange mennesker når så mange andre ting er lukket ned! Folk var glade og hilste hjerteligt - det var tydeligt, at de langrendshungrende danskere fik stillet bare lidt af langrendssulten. Inde midt i skoven ligger et åbent stykke,

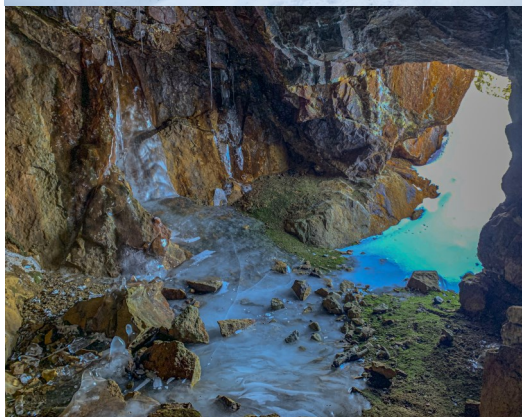
hvor sneen var særlig god! Kneb man øjnene lidt sammen-kunne det godt minde lidt om højfjeldet (højden er da også hele 75 m.o.h.). Vi fik løbet en god tur på i alt ca. 14 km.

I februar blev det også til en tur nede ved Haslev, hvor der lokalt kom en masse sne.

På isen på Roskilde fjord

Et par af Arthurs vinterbilleder fra Helvete og andre steder

Uge 8(7) 2021 – Familien Gundestrup (Emma 10 år, Lauge 8år)

Hvor vi manglede at komme til Ruten.

Uge 8(7) i år har været anderledes i forhold til de mange tidligere år hvor vi har sejlet med DFDS, stået på ski i Espedalen, spist som konger og taget vores daglige ture i fjellet.

Pga. Corona, blev uge 8 udskiftet med uge 7, og vinteraktiviteterne blev udført i Danmark. Heldigvis var vinteren i Danmark i år, dejlig kold, og der kom lidt sne.

stort hul i isen omkring badebroen.

Vinterbadning??

Isen havde store sprækker

Vi var så heldige at kunne stå på skøjter på Buresø.

Der var også mange andre ude på søen og enkelte stod på ski.

Til de friske, var der skåret et

Da vi var på vej hjem, mødte vi også andre kendte ansigter fra Ruten, som også var ude og gå tur på isen

Vi håber alle i hele familien at komme på en ordentlig skitur i 2022.

Vulkaner, vandfald og varme kilder

Tekst og foto:

Nynne Forchhammer

Vi bruger ofte "undskyldninger", til at besøge steder, vi gerne vil se, og Island har længe stået på listen. Så da Albatros Adventure Marathon annoncerede, at Iceland Volcano Marathon var udskudt fra 2020 til 2021 slog vi til. Vi har tidligere været både i Jordan/Petra og Myanmar/Bagan med dem, og vi kan godt lide konceptet om, at det ikke "kun" er et løb, men at der skal være tid til at opleve området og kulturen, og at det er et løb, hvor det vigtigste er at gennemføre (de skriver decideret at man skal glemme alt om personlige rekorder). Det betyder også, at det er muligt for os begge at deltage - Rasmus løber maraton og jeg går halvmaraton.

Så 3 uger efter 2. vaccination sad vi om bord på et overraskende fyldt fly fra Kastrup til Keflavik. Vi startede med en dag i Reykjavik, hvor vi bare gik lidt rundt på må og få (en af mine favorit måder at opleve en by). Det bragte os forbi havnen, med en udstilling om de fisk man finder i vandet omkring Island (der var mange inklusiv mange speci-

elle imellem), gennem beboelseskvarterer med mange forskellige typer huse, den katolske kirke (jeg troede, jeg var i England, da jeg så den kirke), flere ambassader (vi talte mindst tre bygninger tilknyttet den Russiske), og den Grønlandske repræsentation. Omkring frokost var vi så havnet i centrum (kendetegnet ved mange butikker, restauranter og turister), og vejret var skiftet fra gråt og duset til sol fra en skyfri himmel (tjeneren hvor vi spiste sagde det var den varmeste dag i ugevis).

Derefter begyndte en tur rundt om Island (vi nåede stort set hele rute 1). Længst tid havde vi i Mývatn, en by i den nordlige del. Det var her, vi rigtigt lærte om de fleste islændinges forhold til varme - det er ikke noget man tænker på, det er der bare. Hvilket i praksis betyder, at når vi syntes, der var for varmt på hotelværelset, var der én løsning - åben vinduet. Og som guiden på vores rundtur i lokalområdet sagde - hvorfor rydde sne, bare skru op for varmen, der er jo lagt varmerør i indkørslen! (vi så noget tilsvarende i Reykjavik, hvor de var ved at renovere et fortov, og vi kunne se varmerørene, der var lagt). Som mange andre guider i Is-

land var jobbet som guide en bibeskæftigelse - hans hovedbeskæftigelse var landbrug. Så vi fik forklaret den komplicerede måde, man opgør antallet af får man har - det angives i antal hun-får, der har overlevet mindst én vinter (så hanner og unge dyr tæller ikke med). Og fårene har fortrinsret - hvis du ikke vil have fårene til at spise på din jord, er det dit ansvar, at bygge et hegn der kan holde dem ude.

I et forsøg på at udnytte svovldampene havde man i 1950 bygget "ventilationsskaffer, de blev hurtigt ødelagt af damp

Området omkring Mývatn bærer præg af Islands vulkanske historie. Der er lavafelter, vulkankrater, pseudokrater (det vil sige noget der ligner et vulkankrater men ingen forbindelse har til et magmakammer), varme kilder, og varmt mudder med et højt indhold af svovl (du kunne lugte det, når du kom for-

bi på vejen - og man skulle ikke få det på sig, for det var tæt på kogende, og i øvrigt ætsende). At leve så tæt på aktive vulkener giver også et andet forhold til dem. De fortalte om et udbrud i 80'erne, hvor man bare markerede de områder på den lokale fabrik, hvor gulvet var meget varmt, og så ellers fortsatte arbejdet, for det var jo ikke "det store" udbrud. Og selvfølgelig er der vandfald - inklusiv et af de største (ift. mængde af vand igennem) i Europa, Dettifoss. I det hele taget har Island så mange vandfald, at de kun har bekymret sig om at give navn til de største (og det er mere end 200) - vi så mindst 10 af dem.

Hverfjell fra stien rundt toppen

Selve løbet var halvvejs på turen. Det var som forventet en fantastisk naturoplevelse at komme igennem et lavafelt (det

beskyttede område Dimmuborgir), og rundt om krateret på Hverfjell (at komme op var ikke sjovt - men udsigten der oppe var turen værd). Rasmus var meget nervøs, da det var første maraton, siden han brækkede anklen, og han var flere gange ved at skifte fra fuld til halv distance. Men da det jo er et løb for oplevelsens og ikke tidens skyld, endte han med at holde fast i en hel maraton (ét skal jo være det første). Og det gik da ganske godt - han sluttede på en 3. plads hos herrerne (nr. 4 totalt). Meget passende var der mulighed for at besøge den lokale varme kilde om aftenen efter løbet. Det mindede lidt om at bade i det døde hav, da vandet havde et højt indhold af mineraler. Og så er der noget fantastisk ved at sidde i ca. 37 grader varmt vand med en kølig drink og se ud over det vulkanske landskab.

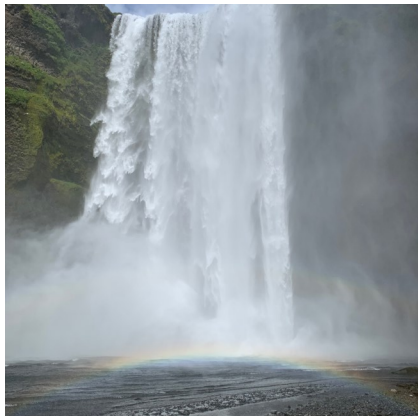
Diamond beach - Glacierlaggon

Vi fortsatte derefter på turen rundt om Island, sammen med 9 andre deltagere fra løbet (inkl. de eneste andre danskere, som i øvrigt bor ca. 10 km fra os), med kombineret chauffør og guide. Dette bragte os langs østkysten, der ser ud, som jeg forestiller mig, der ser ud på den norske vestkyst med fjordene. Der var også endnu et besøg i et varmt bad - denne gang i en sø, hvor man kunne gå direkte fra søens vand (ca. 15 grader) til et af de varmeste bassiner (ca. 37 grader). Det var overraskende forfriskende, selvom jeg ikke følte trang til et lang ophold i søen (men det kunne være at jeg skulle prøve badestampen). Den eneste dag med noget halvdårligt vejr, var dagen hvor vi besøgte Glacier Lagoon og Diamond Beach - men det var faktisk også flot i overskyet vejr

Reynisdrangar klipperne

(det regnede stort set kun mens vi kørte rundt).

Skogafoss, vi gik de knap 400 trin op til toppen

Turen videre rundt inkluderede rigtigt mange vandfald, inklusiv Seljalandsfoss som vi gik bagom.

Vores guide blev opløftet af vores besøg til Reynisdrangar klipperne, da det var flere år siden, at han havde set så mange lunder på klipperne, så det måtte betyde at fiskebestanden ikke var helt så lav som tidligere.

Vi fik selvfølgelig også set "standard" turistoplevelserne i The Golden Circle (endnu et vandfald, gejsere og Þingvellir, hvor man kan gå på et område, der hverken er Europa eller Nordamerika).

Ingen tur til Island på nuværende tidspunkt uden et besøg til vulkanen på Fagdradsfjall (ikke

langt fra Grindavik). Endnu en gang var vi utroligt heldige med vejret. Kun få skyer og mellem 15 og 20 grader. Vi var spændte på hvor aktiv vulkanen ville være, da det varierede meget fra dag til dag (og faktisk også fra time til time) - de talte om at den kørte i en cyklus med udbrud i op til 3 dage for så at holde pause et par dage før den gik i udbrud igen. Denne vulkan er anderledes end de to store og kendte vulkaner, Hekla og Katla, da den ikke har et magmakammer, men derimod kommer lavaen direkte fra jordens indre.

Fagdradjall vulkanen. Det var ikke kun vejret vi var heldige med - vulkanen var også pænt aktiv da vi var der.

Det betyder at den i teorien kan blive ved uendeligt, så geologen synes, den er meget spændende. På den anden side er de også lidt bekymrede, for den historiske vulkan de bedst kan sam-

menligne med var aktiv i omkring 50 år, og et så langt udbrud vil have stor risiko for at påvirke (læs ødelægge) vejen til/fra Reykjavik og lufthavnen i Keflavik. På turen til vulkanen blev vi også belært om, at Reykjavik er ikke så stor, som mange tror. Det, vi antog var forstæder/kvarterer, er selvstændige byer, der gør meget ud af at fastholde, at de er selvstændige.

Lidt andet end natur skulle der også til. Så vi sluttede med et besøg på The settlement exhibition - Reykjavik 871 ± 2. Det er et museum omkring udgravningen af et langhus beboet fra ca. 930 - 1000, som også fortæller om de første kendte bosættelser i Island. Det var dejligt overskueligt efter over en uge fyldt med oplevelser.

Døren til fjeldstuen males omhyggeligt

Færøerne uge 24

Tekst og foto Steffen Emil

I foråret begyndte rejsetilbudde-
ne at fylde godt i indbakken. Til
en start var der ikke meget,
man måtte uden diverse formali-
teter.

I april skrev FDM, at nu kunne
færdiggvaccinerede rejse til Fæ-
røerne. Der har jeg gerne villet
til i flere år. Det ville nok ikke
blive en solferie, men naturen
trak.

Vi fik FDM til at bestille fly, hotel
og bil og vi ville afsted inden
skolernes sommerferie. Den 14.
juni rejste vi så til Færøerne. En
flyvetur på 2 timer er til at over-
komme. Vi landede i delvis sol-
skin på øen Vágar.

Straks efter landingen, da mobi-
len igen blev tændt, lå der en
besked fra FDM om, at vi skulle
bo på et andet hotel end aftalt.
De havde ikke fået nogen forklar-
ing fra deres lokale agent. Bilen
blev afhentet hos Avis og turen
gik mod Torshavn, hvor vi skulle
bo i 7 dage. Gennem tunnel un-
der vandet til øen Streymoy,
hvor Torshavn ligger i den sydlige
ende. Endnu et par tunneller
og 45 min. kørsel.

Vi fandt hurtigt vores nye hotel,
Hotel Brandan med masser af
gratis parkeringspladser. Dejligt
hotel og fin restaurant, kun 1 år

Det gamle Torshavn

gammelt.

Vi gik ned mod centrum for at
spise aftensmad. Udsigt over
havnen og lækker mad. Vi fandt
også Hotel Hafnia, som vi skulle
have boet på. Ligger lige i cen-
trum med mange parkeringsre-
striktioner. Max parkeringstid 8
timer, så vi var meget glade for
at flytte til Hotel Brandan.

Turene rundt på øerne var plan-
lagt hjemmefra. De har kønne
veje i stil med vores Marguerite
ruter, markeret med en gul
blomst på grøn baggrund. Eng-
kabbelejen som blomstrer i juni
måned. De findes næsten alle
steder og lyser gevaldigt op i alt
det grønne græs som Færøerne
er beklædt med.

Vi kørte til en lille bygd, Tjørnu-
vik, som ligger smukt i bunden

Mod Tjørnuvik af bilvejen

af en fjord omgivet af fjelde. Et skilt ved byens p-plads fortalte, at man kunne købe kaffe og vaffler i bygden. Efter en vandretur i omegnen fandt vi huset. Blev lukket ind og bænket i hans køkken. Så kom der gang i vaffeljern og kaffemaskine. Imens fortalte han om livet på Færøerne og den lille bygd, hvor han havde boet næsten hele sit liv.

Turene gik også til andre landfaste øer. Vi havde meget godt vejr, en del sol og 10-12 gr. Ind imellem en lille byge. Naturen er meget forskellig, fra dybe dale til høje bjerge (900m). Ens for alle øerne er fårene med lam her i juni måned. De er både indenfor deres indhegninger og udenfor.

Vi kørte til den lille bygd Gjógv hvor Kronprinsesse Mary i 2005 indviede en bæk opsat af 2 lo-

Kløften i Gjóv

kale beboere. Udsigten over en slugt, højt fuglefjeld og havet.

En vej under en fjord med en rundkørsel midtvejs, det var en lidt speciel oplevelse, flot udsmykket og belyst.

Får på Mykines

Vi skulle også en tur til Mykines, hvor mange fugle har reder,

bl.a. Søpapegøjerne. De 45 min. sejlads dertil kan være barsk i en mindre båd. Det gik udmærket selvom der var noget søgang. Mykines har 14 fastboende i den lille bygd. Båden sejler kun om sommeren, men en helikopter kommer 3-4 gange om ugen hele året. Der er et par cafeer i bygden, men også B&B.

Søpapegøjer i yngledragt

Masser af fugle sad på klipperne og slikkede solskin. Det var en flot oplevelse.

Sidste dag gik til en lille bygd, Gåsedalen, som indtil for få år siden kun havde bådforbindelse. Nu var der boret en tunnel, så befolkningstallet var stigende. Et flot vandfald og Søpapegøjer endnu tættere på end på Mykines. I bygden en lille cafe, med færøske specialiteter, hvor frokosten kunne nydes.

**Mallekunge,
næsten skjult
i græsset på
Mykines**

Over fjeldet til Tjørnevik

Vores guide, som var opvokset på Mykines, ledte os ad en anden tur end alle de andre. Vi kom til meget flotte udsigter og gennem områder hvor der ikke var anden lyd end fuglene.

Til sidst kom vi ud til området hvor mange Søpapegøjer har deres rede pladser.

Ruten Fjellstue og Flåm

Uge 28 og 29 2021

Steffen Emil

I juli rejste vi til Norge. Vi skulle have været sammen med vores søn og familie, en uge på Ruten Fjellstue. På grund af strikse norske indrejserestriktioner fik de ikke mulighed for at rejse med.

Vi valgte at rejse alene. Vi kom ind i Sverige uden at se en tolder. Midt på eftermiddagen nåede vi den norske grænse. Efter en halv times ventetid nåede vi frem til kontrolposterne. Det virkede lidt som om de ikke havde set en færdigvaccineret dansker før. Vi blev godkendt og fik lov til at køre videre, op til vores hotel ved Eidsvoll. Voldsomme tordenbyger drev over det sydlige Norge, men gav ingen trafikale problemer.

Næste dag gik det mod Ruten, i regnvejr. Vejarbejderne i Gudbrandsdalen var færdige, så det gik hurtigt med at komme nordpå.

Flere cykelhold dukkede op i løbet af eftermiddagen, godt tilslæde, så de var nok kommet ad Per Gynt Vejen. De startede med at spule cyklerne rene, inden turen kom til dem selv.

Klokken 19 var alle klar til Berit's dejlige sommermad. Fin betje-

ning i spisesalen hele ugen, selv om mange hoteller skriger på arbejdskraft.

Vi stod op til strålende solskin og lune temperaturer. I dag skulle vi ikke køre i bil, så vi valgte at gå til Lohauge. Bortset fra den sidste stigning op på toppen, er det en noget nemmere tur om vinteren. Alle de sten og vandløb. Men en flot natur er det nu også om sommeren.

Vejrudsigten lød fortsat på fint vejr, så vi ville køre til Rondane Nationalpark. Vi kørte nordpå mod Dombås, spiste frokost på Dovregubbens Hall, kendt for deres rømmegrød. Efter en nybagt vaffel og kaffe var vi klar til at køre videre, nu med noget mindre trafik end på E6. Flot tur gennem nationalparken.

Vejret fortsatte med sol og dagtemperaturer over 20gr. Dejlige kølige nætter, så vi var glade for

at slippe for Danmarks tropenætter. Skønt at kunne hente en softice i receptionen.

Vi ville en tur til Elbjørnshaug, har været der flere gange om vinteren. Vi fulgte skiltet fra lysløjpen. Et par hundrede meter længere fremme drejede den fra den nye løjpe, som er ved at blive lavet ned til Elgtårnet. Om vinteren plejer der at være et spor hvor andre har gået. Meget få markeringer i terrænet viste hvor man skulle gå, men efterhånden blev der lidt for vådt. Vi vendte om og fulgte den nye løjpe ned til Elgtårnet i stedet. En familie som havde overnattet var ved at pakke sammen, men vi fik lov at gå op på udsigtsplatformen. Flot udsigt over terrænet med det lyse rensdyrlav i skovbunden.

Arthur kunne senere fortælle os, at sommerstien til Elbjørnshaug gik fra en rasteplads nogle hundrede meter ad landevejen mod Skåbu.

Vi kørte en tur mod Lom gennem Heidal og forbi Lemonsøen. Et trafikeret knudepunkt hvor vejene fra Strynfjellet og Sognefjellet mødes. En brusende elv løber gennem byen som også har en flot stavkirke. En svævetur over elven, men under en bro var populær. De tungeste blev dypet i elven. Byens kend-

te konditori havde man ikke svært ved at finde. Man kunne dufte deres kanelboller over hele byen.

Lørdag skulle vi køre videre til Flåm. Jeg talte med Arthur hvilken vej der var bedst. Han ville klart anbefale Sognefjellet, selv om et omslag i vejret var på vej. Hvis vi var ovre inden kl. 15 kunne vi undgå regn. Det holdt næsten. En meget flot tur blandt Norges højeste tinder.

Lom stavkirke

Flåm ligger i bunden af en sidefjord til Sognefjorden. Mange krydstogtskibe plejer at komme til Flåm, men ikke i år. Flåmbanen (tog op i fjeldet med flotte udsigter) er bl.a. kendt for at være en del af turen, Norge i en nøddeskal. Fjeldene mod Flåm er hullet med mange tunneller, den længste 24,5km. En kendt cykelrute, Rallervegen, ender i Flåm. Da man byggede jernbanen Oslo-Bergen lavede man en forsyningsvej op i fjeldet fra Flåm. Det er denne vej som er blevet en del af Rallervegen. Mange tog cyklen med Flåmbanen op og drøede så ned ad fjeldet. Ikke helt ufarligt synes vi, da vejen også er for biler.

Vi valgte i stedet at køre over Auerlandsfjellet, fra Auerland til Lærdalsøyri. Fantastiske udsigter over Sognefjorden og de høje fjelde. Vejen når op i ca.

1300m højde. Der var ikke mange biler, men får med lam indtog gerne vejbanen til en lille lur. Flåm er et godt udgangspunkt for både bil og gåture. Gennem tunneller til Gudvangen, Voss og Bergen. Undredal med Norges bedste brunost. Der er flere vandreture i området omkring Flåm.

3 dage gik hurtigt og vi skulle vende næsen hjemad. Fra Auerland kørte vi sydpå mod Hemse-dal, men skulle undervejs se en anden gammel stavkirke, Borgund. En meget vidende guide i kirken fortalte bl.a. om hvordan kirken vedligeholdes. Kirken er bygget mellem 1130 og 1350. Ca. 30% af kirken er original. Fra Hemsedal og sydpå havde vi igen flot sommervej ned til Hal-den hvor vi skulle have en overnatning.

Ruten Fjellstue med søen

Fra sommervandreugen

Arthur sikrer sig at alt er i orden, før kanoerne sættes i vandet, og flokken roer over og ser helle-malerierne

Flokken er på vej ned fra Rundhø

Sommeraften ved Ruten Fjellstue

Klip fra min hundedagbog juli til september 2021

Tekst Freja. Foto Arthur

Det har været en lang vinter med mange skuffelser. Vi troede lige at nu kunne gæsterne komme, men så kom der hver gang en ny restriktion – heldigvis kan vi hunde vist nok ikke blive smittet af covid, men det er alligevel kedeligt bare at ligge under bordet uden gæster at tage sig af.

Men her i juli sker der noget i vandreugen, der startede søndag den 18. Min gode ven og plageånd Ole er kommet og vi har gået den første tur og talt lidt om den kedelige vinter, hentet et par pinde og hvad der nu ellers morer ham.

20. juli

I dag skal vi til Rundhø i fint vejr. På toppen lå et par grønne briller, som en af Oles deltagere glemte for 2 år siden – nu kan de komme hjem til ejeren i Odense. Det må være gode briller, der kan holde til 2 vintre. Jeg har hørt om hunde, der ser dårligt, men jeg har ikke set nogen med briller endnu. Og med mit lange hår foran øjnene ville det ikke være godt.

Og sådan fortsatte en flot vandreuge med fineste sommervejr med ture til Storhøliseter og Ruten toppen.

24. juli

Så rejser min plageånd hjem. Men han har lovet at han kommer tilbage i september.

12. september

Og det var sandt – der kom han, dejligt at se ham igen, men også udsigt til igen at hjælpe danskerne med at finde rundt i fjeldet – hårdt arbejde.

De går næsten de samme ture som i juli, så særlig en tur vil jeg skrive om:

Jeg passer på at alle er med

14. september

Turen går til Ruten toppen denne dag fordi vejret er særligt godt – stille og strålende sol. På vejen op bliver vi overhalet af en hund med antenne og dens ejere. Manden siger at den har an-

tenne på, fordi han så altid ved, hvor den er – godt det ikke er mig. Arthur og Berit skal ikke altid vide, hvor jeg er henne, og hvad jeg laver.

Konen spørger, om vi er fra Ruten skiklub, men min plageånd siger at vi er fra Dansk Vandrelaug – glemmer, at jeg kommer fra Ruten fjeldstue. "Nå", siger hun, som bor i en hytte, "jeg henter hvert år Ruten skiklubs blad på fjeldstuen, fordi der står mange interessante ting i bladet". Og ved I, hvor hun har det liggende – på do'et – hele 3 årgange – åbenbart god underholdning mens man sidder og

.....

Også den vandreuge fik en ende! Men han har lovet at komme igen i uge 7 i 2022.

VUF Freja.

Oversat fra hundenorsk af Ole Bertelsen

Jeg er også med i Helvete om vinteren

RUTEN FJELLSTUE

SOMMERFERIE PÅ NORSK FJELLSTUE

VANDREFERIE MED TURLERER 10 - 17 JULI 2022

Bli med Ole Bertelsen fra Dansk Vandrelaug og Arthur på Ruten Fjellstue ut på flotte og varierte dagsturer i Espedalen. Det blir vandring i høyfjell og skog og dere lærer om Espedalens spennende historie gjennom flere tusen år.

Under oppholdet bor dere på Ruten Fjellstue.

PRIS PR PERSON:

NOK 8.225,- I DOBBELTROM

NOK 8.925,- I ENKELTROM

INKLUDERT OPPHOLD MED
TURPENSIJON OG GUIDE.

WWW.RUTEN.NO - POST@RUTEN.NO

Transport til og fra fjeldstuen

Tekst Therese Vedel

Der er to muligheter, enten med båd fra København til Oslo, eller fly fra Kastrup til Gardermoen. Videre reise med tog til Vinstra og bus til Dalseter Høijfjelds Hotel. Reisetidene finnes hos DFDS eller SAS og på www.rutereise.no eller på fjeldstuens hjemmeside: www.ruten.no og sørg for god tidsmargin på Gardermoen.

Hvis du ønsker fælles transport med Oslobåden og bus til fjeldstuen, vil Ole Bertelsen gerne hjelpe med det.

Ole Bertelsen: Mail: obertelsen@teliamail.dk, mobil: 60144625

